

wahwa mehi mitmest rahwa sugust paljogi põrmu pöue langes. Põruseks neist surnutest tuleb seda hulka arvata, mis surmawad sõariistad hukasid, paljo suurem osa waenlase wäge leidis otja tõbede kurnal, toidu kassinusel ja talwe külma näpistusel. Suba kangel mere teel, weel enne kui Turgi randa jõudsid, langes raske tõbede nuhtlus sõalaste laela kui Sumala wits. Kui iljemine Wara linna alla ja muide paiku laewult sõawäge pakjust kogus, tegi ägaw päikese palaw, joogitsee puudus ja harimata wõeras koht omalt poolt rahwale kahju; kuri koolera tõbi wenis pääw pääwalt laiemalle, sõawää rida si õhendates. Wanemad, karastatud ja mitme wõera maade tuule õhuga äraharinud sõamehed pidasid tugewamast wasta, senni kui kodund tulnud nooremaid mehi, kes tännini weel mingi häda kitsikud ei olnud kannatanud, surm kui lademeid maha niitis ja hulga kaupamulda wiis, enne kui nende silm lahingi wälja ja waenlase warju weel eemalt näha saanud. Sellepärast siis Prantsuse Keiser, kui sõameeste nurisemisest sõnumid saanud, Inglismaa walitsusega salanduu pidades, mõtets wõttis, Wara linnast sõawäge mere laudo Krimmi poolsaarele, Musta mere randa, läkitada, kus loota wõis wahwa Wenewääga rammukatsumist alustada; ja kui asi mõeldud korral sagineks, nimetat maakohhta oma woli alla saada. Aga ühel kõrgemal walitsejal, kes kuningate nõuupidamistest suuremat lugu ei pea kui meiesuguste ettearwast, olid teistwiisi wõted, kuida alamal kuulda saame.

Hulga sõawää laewale saatmine ei ole mite üks naljaline kerge asi, sest enne kui kolmkümmend ja nelikümmend tuhat meest, kõige oma moona ja trossiga laewade peale saab paigutatud, kulub wähamalt paar nädalad aega. Sõawää laewale saatmine on pisuseks toimetuseks selle wasta arvata, mis hobusewägi tüli ja aeawiitmist teeb, kus hobune hobuse järgil üks aawalt sadama sillalt laewale wiakse, kus neid ühe kõrge masti kütge kinnitatud winnaga sillalt ülesse winnatakse, iljemine jälle laewa põhja alla lastakse. Raks tugewad wõdd jookswad hobuse koha

